

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010426
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3811010426.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 21. januára 2019 v trestnej veci obžalovaného E. R. takto

rozhodol:

Obžalovaný E. R., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, trvale bytom N. H., toho času bytom Z., T. U. XX,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu detí E. R., U.. X.XX.XXXX, a E. R., U.. XX.X.XXXX, a v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ určil, že je povinný platiť D. R. na výživu E. R. počnúc dňom 23.1.2007 výživné 40,- eur mesačne a E. R. od marca 2007 20,- eur mesačne, a to do konca mesiaca, plneniu tejto povinnosti sa v Dolných Vesteniciach úmyselne vyhýbal na E. R. od marca 2007 do októbra 2010 vrátane a na E. R. ml. od 23.1.2007 do 3.12.2010 tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, následne je a bol nezamestnaný, pričom nebol a nie je evidovaný na úhrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pracoval len brigádnicky, pričom oprávnenej D. R. zaplatil na výživnom 2.200 Kč (82,42 eur) a 430 eur, čím zostal dlhovať D. R. na výživnom na obe deti spolu 2.247,58 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného E. R. (ďalej len obžalovaný) a oboznámil sa s jeho výpoveďami z prípravného konania, vypočul svedka E. R. G., oboznámil sa s výpoveďami E. R. ml. a D. R. z prípravného konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vo výpovediach z prípravného konania, s ktorými sa súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 258 odsek 4 Trestného poriadku oboznámil a vo výpovedi na hlavnom pojednávaní doznal, že je pravda, že na syna E. si pravidelne v stanovenej dobe vyživovaciu povinnosť neplnil, ako mal prostriedky, tak synovi výživné zasielal, jeho matke ako i jemu, ku dňu hlavného pojednávania má však zameškané výživné ako i bežné výživné na syna v plnej výške uhradené. Na dcéru E. neposielal výživné, ani posielat' nebude, pretože to nie je jeho dcéra, a prečo by mal na cudzie dieťa platiť výživné. Je pravdou, že súhlasil, aby bol v rodnom liste dieťaťa uvedený ako otec dieťaťa, maloletá E. sa narodila v čase, keď bol vo väzbe pre trestnú činnosť, pre ktorú ho udala jej matka - manželka (s poškodenou sú manželia stále, neboli rozvedení), no on nemôže byť otcom maloletej, malo to byť len pre vybavenie pôrodného. V rozhodnom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, pretože mu aj tak prácu nenájdu. Pracoval na rôzne brigády, zamestnávateľov si presne nepamätal, mzda bola rôznej výšky, nevedel presne povedať jej výšku v jednotlivých obdobiach, 100 - 200 eur, no postačovala leďva na jeho potreby.

Z výpovede svedkyne D. R., ako i správy č.l. 214, 230, vyplýva, že v období od januára 2007 do februára 2009 jej obžalovaný na obe deti, teda syna E. ako i dcéru E. neposlal žiadne peniaze. Až po tomto dátume jej začal posielat' výživné na syna E. rôzne sumy - 50 eur, 40 eur, 500 Kč, takto jej to uhradil do januára 2011. Na dcéru E. jej však neposlal nikdy žiadne výživné, až do termínu hlavného pojednávania, bolo aj súdom rozhodnuté, že je otcom dieťaťa. Presnú výšku zameškaného výživného svedkyňa nevedela uviesť. Syn E. je študent Strednej technickej automobilovej školy Chomutov, je však už plnoletý.

Svedok E. R. G.. vypovedal, že je študentom stredného odborného učilišťa, nebýva s matkou. Obžalovaný mu na výživné posielal výživné v rôznych sumách, dával mu peniaze, i keď boli spolu. Zameškané výživné, ale i bežné výživné do hlavného pojednávania za obdobie od 23.1.2007 má však obžalovaný voči nemu uhradené, nemá žiaden dlh, celú sumu výživného mu obžalovaný uhradil.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, predovšetkým však č.l. 9-10, rodnými listami oboch detí, z ktorých vyplýva, že tak pri maloletej E. i E. je ako otec dieťaťa vedený obžalovaný, potvrdením o prepustení z výkonu väzby dňa 26.10.2005 (č.l. 46), súhlasom (č.l. 47), poštovými poukážkami a výpismi z účtu o hradení výživného na syna E. (č.l. 49, 52-61, 62, 156-157), listinnými dôkazmi (č.l. 63-67), ktoré potvrdzujú, že maloletá E. bola v osobnej starostlivosti matky D. R., že návrh matky, že otec dieťaťa E. R. nie je otcom dieťaťa, rozsudkom Okresného súdu v Chomutove sp. zn. 30C/123/2007, právoplatným 10.11.1010, bol zamietnutý. Oboznámil sa listinnými dôkazmi (č.l. 86-89, 103-106), ktoré potvrdzujú posledné zamestnanie obžalovaného v spol. N. K. N. E. U. v roku 2006 k 1.12.2006 - ukončený pracovný pomer v skúšobnej dobe, neaktívny živnostenský list na č.l. 99-102, správy na č.l. 107-109, 112-113, z ktorých vyplýva, že obžalovaný nepoberal v rozhodnom období žiadne dávky sociálneho zabezpečenia, správa potvrdzujúca, že obžalovaný nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a úrad podľa jeho schopností a zdravotného stavu by mu bol schopný nájsť v prípade jeho evidencie vhodné zamestnanie (č.l. 114-127), nie je držiteľom motorového vozidla (č.l. 138). Súd zabezpečil v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Trenčín listinné dôkazy týkajúce sa okolností, v koho starostlivosti a od ktorého obdobia je maloletá E., oboznámil sa s nimi na hlavnom pojednávaní (č.l. 277-282). Oboznámil sa s rozsudkami Okresného súdu v Chomutove sp. zn. 13Nc/48/2007, z ktorých vyplýva, že maloletá E. bola zverená do výchovy manželov O., ani matke ani otcovi súd na výživu maloletej E. neurčil výživné, rozsudok sa stal právoplatný 13.12.2012. Z odôvodnení daných rozhodnutí vyplýva, že maloletá je v starostlivosti osôb, do výchovy ktorých bola súdom zverená od jesene roku

2010, kedy ju priviedla jej staršia sestra, matka za maloletou prišla na návštevu až marci 2011, od roku 2012 na návšteve za dcérou nebola.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas. Z vykonaného dokazovania, z neho vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného, ako i však na výpoveď vyššie uvedených svedkov, oboznámené listinné dôkazy, mal súd preukázané, že obžalovaný je ako otec dieťaťa vedený v rodnom liste maloletej E.. I súd predbežnou otázkou v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku si určil výšku výživného na maloleté dieťa v zhode so skutkom obžaloby - 40 eur mesačne. Je nesporné, že obžalovaný sa vyhýbal úmyselne plneniu vyživovacej povinnosti, nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce a tým nevykonával potrebné úkony k tomu, aby mu orgán na to oprávnený sprostredkoval prácu príjmom, z ktorej by mohol vyživovaciu povinnosť si plniť, aj keď mal príjem z určitých brigád, výživné na dcéru neplatil v období od 23.1.2007 matke maloletej minimálne do obdobia jesene 2011, kedy matka zverila maloletú do starostlivosti osobám, ktorým bola neskôr i do starostlivosti zverená samotným rozhodnutím Okresného súdu v Chomutove. Po tejto dobe sa sama matka nepodieľala na výžive dcéry. Je zrejmé, že obžalovaný je otcom dieťaťa. Otázka rodičovstva je otázkou osobného stavu. Ako to konštatoval Krajský súd Trenčín v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 3To/3/2016, ktorého vysloveným právnym názorom je okresný súd viazaný, zákonná povinnosť vyživovať iného vyplýva obžalovanému z ustanovenia Zákona o rodine v § 62 až § 65. Obžalovaný je zapísaný v rodnom liste dieťaťa ako otec. Svoje otcovstvo nezaprel žiadnym relevantným spôsobom. Mal tak zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovávať maloletú E. R. podľa Zákona o rodine. Preto bol povinný plniť vyživovaciu povinnosť na ňu k rukám matky, a to do októbra 2010, kedy sa maloletá už nachádzala u manželov O.A.Y..

Vo vzťahu k E. R. je nesporné to, že obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť za obdobie od 23.1.2017 do nadobudnutia jeho plnoletosti - do 03.12.2010. V tomto období mal obžalovaný platiť výživné ma syna matke syna - D. R.. Na syna, ako to vypovedal obžalovaný na hlavnom pojednávaní, má podľa vyjadrenia obžalovaného výživné uhradené, uhradil ho synovi. Svedok E. R. ml. sa však, opäť v zmysle odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/3/2016 zo dňa 17.2.2016, mohol vyjadrovať len k výživnému po nadobudnutí jeho plnoletosti, teda za obdobie od 3.12.2010. Ako vyplynulo zo samotnej výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, z viacerých jeho vyjadrení, výživné za obdobie od 23.1.2007 do 3.12.2010 k rukám matky dieťaťa D. R., hoci dlh preukázateľne existuje, uhradený nemá. Obžalovaný tak oprávnenej dlhuje spolu na obe deti výživné, teda výška jeho dlhu je spolu 2.247,58 eur s prihliadnutím a odrátaním uhradenej sumy výživného.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi správami a charakteristikami osoby obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v mieste bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje, nebol postihnutý v priestupkovom konaní, naposledy bol súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/326/05 z 10.1.2007 v spojení z uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/25/07, trest odňatia slobody vykonal 31.7.2006. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, nevzhliadol u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nevzhliadol u neho žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, zohľadniac i osobu

obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a pri zohľadnení všetkých týchto okolností, ako i doby, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, spôsobu správania obžalovaného v tejto dobe, dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, trest vo výmere 13 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd nebol názoru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, vzhľadom na spôsob života obžalovaného od posledného odsúdenia. Z týchto dôvodov súd vyššie uvedený trest hodnotil ako dôvodný, primeraný a spravodlivý. Potom je súd názoru, že trest uložený obžalovanému môže účelnejšie splniť účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Takýto trest súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný a preto takýto trest obžalovanému uložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.